

Rosa Luxemburg

CON CHÓ CHÍNH TRỊ

(tháng 5/1916)

Xuất bản tại : Một tờ rơi bất hợp pháp từ tháng 5 năm 1916. ¹

Nguồn:<https://www.marxists.org/deutsch/archiv/luxemburg/1916/05/hundepol.htm>.

Bản gốc tiếng Đức: Marxists Internet Archive.

Bản dịch tiếng Việt: Lý Hoàng Minh Uyên

Có tham khảo bản dịch tiếng Anh của Schummelpilz, Amadanny.

- **Lời chú thích của dịch giả bản dịch tiếng Anh:**

Là một thành viên của Reichstag², ông Liebknecht có quyền miễn truy tố của nghị viện. Khi các cơ quan tư pháp quân sự yêu cầu bãi bỏ quyền miễn trừ này vì ông đã tổ chức một cuộc biểu tình phản chiến vào ngày Một tháng Năm (thành công rực rỡ, với 10.000 người tham dự và đụng độ với cảnh sát), Reichstag đã đồng ý và ông ngay lập tức bị đưa ra xét xử. Vào ngày 28 tháng 6 năm 1916, Liebknecht bị kết án hai năm sáu tháng lao động khổ sai. Ngày Liebknecht bị kết án, 55.000 công nhân sản xuất vũ khí đã đình công. Chính phủ đã quật lại bằng cách bắt giữ các thủ lĩnh công đoàn và bắt họ nhập ngũ vào Quân đội Đức.

Luxemburg đã phản đối điều đó bằng cách xuất bản những tờ rơi, có tiêu đề là Con Chó Chính Trị (Hundepolitik) bênh vực Liebknecht và cáo buộc các thành viên của Đảng Dân chủ Xã hội (SDP), những người đã loại bỏ quyền miễn truy tố nghị viện của Liebknecht là “những con chó chính trị”. Chúng tôi đã dịch bản gốc từ tiếng Đức sang tiếng Anh để cung cấp nhiều tài liệu hơn cho người đọc về thời kỳ dẫn đến Cách mạng Đức và vụ sát hại hai nhà cách mạng. Cụm từ, thuật ngữ và bố cục gốc đã được dịch ở khả năng tốt nhất của chúng tôi.

- **Lời chú thích của dịch giả bản dịch tiếng Việt:**

Về bối cảnh tác phẩm thì Schummelpilz lẫn Amadanny đã tóm tắt hết cho các bạn đọc giả rồi nên nhiệm vụ của tôi chỉ là dịch ra thôi. Đây là tác phẩm thể hiện nỗi căm phẫn của Rosa Luxemburg nên tôi sẽ giữ nguyên những cảm xúc của tác giả bằng cách giữ nguyên nghĩa của những từ ngữ tiếng Đức.

- **Sơ lược về Karl Liebknecht:**

Karl Liebknecht là nhà lý luận và chính trị gia xã hội chủ nghĩa người Đức, ban đầu ông thuộc Đảng Dân chủ Xã hội Đức và sau đó là đồng sáng lập với Rosa Luxemburg, thành lập Đảng Cộng sản Đức sau chiến tranh thế giới thứ Nhất. Các tác phẩm nổi tiếng của ông thời đấy là *Anti Militarism - Chống chủ nghĩa quân phiệt (1907)*. Năm 1914, Liebknecht là thành viên duy nhất bỏ lá phiếu chống chiến tranh trong nghị viện Đức. Vào năm 1918, sau khi Cách Mạng Nga thành công, ông và Rosa cùng các thành viên Đảng Cộng Sản Đức tiến hành cuộc Cách Mạng Đức, đảo chính nghị viện. Sau ông bị bắt vào tù. Cùng năm, nhân dân bầu ông làm Chủ tịch nước và đập phá nhà tù nơi ông bị giam giữ. Sau khi ra tù ông tiếp tục tiến hành Cách Mạng. Ngày 13/01/1919 – Karl Liebknecht và Rosa Luxemburg bị ám sát bởi sự phản bội của Đảng Dân Chủ Xã Hội.

3. Tổ chức giai cấp của giai cấp vô sản chính là trọng tâm Quốc Tế

4. Nhiệm vụ thực hiện các quyết định của Quốc tế được ưu tiên hơn tất cả các nhiệm vụ tổ chức khác³

Điều khó xảy ra nhất bây giờ đã trở thành một hành động: Reichstag, các đảng tư sản, nhóm nghị sĩ Dân chủ Xã hội chính thức mang trong mình một sự ô nhục thậm chí còn nhiều hơn từ trước đến nay. Có vẻ như nghị viện không phát hiện được rằng trong xã hội cao quý này họ đã bị lún vào đỉnh cao của sự tự hạ mình trong chính trị, mà dường như không thể nào lún sâu hơn được nữa, tự họ đã từ bỏ những quy tắc chính trị căn bản nhất. Nhưng khác xa với nghị viện: trong vụ án giải quyết Liebknecht, phe Reichstag, phe đại đa số tư sản, và nhóm Đa số Dân chủ-Xã hội đã vượt xa sự nhục nhã của chính họ.

Trong khi thực hiện nghĩa vụ của mình với tư cách là một nhà xã hội chủ nghĩa quốc tế tại cuộc biểu tình vào ngày Một tháng Năm, Liebknecht đã bị cảnh sát bắt giữ và giao cho tư pháp quân sự. Là một thành viên của Reichstag, Liebknecht được miễn nghĩa vụ quân sự để thực hiện nhiệm vụ của mình với tư cách là người đại diện cho công chúng, vì vậy ông ấy không phải là quân nhân trong phiên họp của Reichstag, mà là đại diện của nhân dân. Bảo vệ anh ta khỏi móng vuốt của công lý quân phiệt và khỏi bất kỳ cuộc đàn áp chính trị nào là nhiệm vụ cơ bản nhất của Reichstag. Mọi nghị viện trên thế giới đều coi việc bảo vệ các thành viên của mình khỏi quyền lực của hành pháp là vấn đề tự trọng. Tại đây, một điều kỳ lạ và chưa từng có trong lịch sử của tất cả các nghị viện đã xảy ra: Chính Reichstag đã giao nộp một trong những thành viên của mình cho tư pháp quân sự!⁴

Vài ngày sau, hành động trò hề thứ hai diễn ra: cũng là Reichstag, nhưng lại từ chối bảo vệ các thành viên của mình khỏi những hành vi tàn bạo và hãm hiếp, như đã xảy ra với Liebknecht khi ông muốn đưa ra ánh sáng về vấn đề khoản vay chiến tranh cuối cùng của Đức vào ngày 8 tháng Tư!⁵ Và những kẻ sửa diên cuồng về vụ tự sát ở nghị viện này chính là những kẻ theo chủ nghĩa tự do⁶. Bóng ma của Eugen Richter⁷, kẻ “Đánh giày”⁸ khởi xướng của những kẻ phản động trong thời Hungerzolltarif⁹, sống trong những người kẻ vị xứng đáng của hắn. Hắn khóc lên “phản quốc!”, Hubrich và Müller-Meiningen dùng nắm đấm bay tới tấp vào tất cả những ai leo lên khán đài của Reichstag với mục đích lên tiếng chỉ trích chính phủ! Với tiếng khóc “Phản quốc!”, Payer và Liesching¹⁰ trao quyền đại diện nhân dân cho thanh kiếm của quân đội. Sau sự than thở đầy tự do này, Oertel và Heydebrand¹¹ không còn gì để nói. Còn đảng Đa số Dân chủ-Xã hội? Họ không từ chối tiếng kêu réo rất đó dù chỉ một âm tiết. Và “ngài chính trị gia kiên trì” như Scheidemann và các cộng sự của ông thậm chí tin rằng tất cả mọi người đều tuân thủ các nguyên tắc Xã hội-Dân chủ và và chống lại tội ác diệt chủng đều là kẻ phản bội.

Phản quốc! Phản quốc!

Lễ kỷ niệm tháng Năm là phản quốc!

Phê phán khoản vay chiến tranh - phản quốc!

Đoàn kết quốc tế - phản quốc!

Đấu tranh giai cấp - phản quốc!

Từ chối ngân sách - phản quốc!

Đình công tăng lương - phản quốc!

Thảo luận công khai về việc cho vay nặng lãi - phản quốc!

Những người phụ nữ chết đói trước cửa hàng - phản quốc!

Những gì đã được nói hàng nghìn lần trên các tờ báo Xã hội-Dân chủ, trong các hội đồng bầu cử dân chủ xã hội, trong các bài phát biểu về dân chủ xã hội trên tờ Reichstag ngày nay được xem là phản quốc. Toàn bộ hoạt động 50 năm của chế độ dân chủ xã hội, nhằm chống chiến tranh, quân phiệt, giai cấp thống trị, đoàn kết giai cấp [với giai cấp tư sản], đoàn kết dân tộc, cụm từ yêu nước, đều là phản quốc hết!

Payer, Liesching, Hubrich, David, Landsberg, Scheidemann đã vượt qua tất cả các công tố viên cấp cao, khiến tất cả cảnh sát trưởng phải xấu hổ, biên Tessedorf quá cố¹² trở thành một cậu bé mồ côi. Thật khôn nạn nếu những kẻ này áp dụng Luật chống chủ nghĩa xã hội của Bismarck theo ý của bọn hắn! Bọn hắn sẽ tống tất cả các nghị sĩ và biên tập viên của Đảng Dân chủ Xã hội vào tù, bọn hắn sẽ đưa August Bebel, Liebknecht thân yêu của chúng ta lên giá treo cổ! Những người theo Scheidemann tự cho mình là hài hước khi đề xuất một kiến nghị bãi bỏ quyền miễn tố tụng của Liebknecht, họ thúc đẩy bằng cách nói rằng cuộc đấu tranh của Liebknecht không nguy hiểm, rằng sự phục tùng như thầy ma của người dân Đức là không thể lay chuyển! Đúng vậy, trong ủy ban của Reichstag, "Đảng viên Dân chủ Xã hội" David đã nói vào mặt Karl Liebknecht rằng: Một con chó sủa lớn không cắn!

Đề đưa ra câu trả lời xác đáng cho tất cả những điều ô nhục này trong Reichstag, không phải như một luật sư, không phải về mặt hình thức, mà là một nhà xã hội chủ nghĩa, không tranh luận, không tranh cãi, mà chỉ tố cáo mối quan hệ đồng loại đáng khinh này như một lũ phản bội nhân dân vì chính xác có một yếu tố đã thiếu đi, đó chính là Liebknecht!

Nhưng câu trả lời chỉ vào mặt bọn hắn nên được trả lời bởi quần chúng của giai cấp vô sản, bởi quần chúng của những người bị chết đói, bị áp bức bị lạm dụng làm bia đỡ đạn. Và không nên quên câu nói "con chó" của diễn giả thuộc Nhóm Đa số Dân chủ-Xã hội khi chúng ta trả lời bọn chúng.

Chó là kẻ liếm giày của giai cấp thống trị đã đá hắn ta qua nhiều thập kỷ.

Chó là những kẻ vui mừng vẫy đuôi trong khi cái mõm của hắn bị khóa và hắn nhìn vào mắt của những người chủ của chế độ độc tài quân phiệt, rên rỉ cầu xin.

Chó là những kẻ khàn giọng sủa một người vắng mặt, sủa người bị bắt bớ, trong khi thực hiện các nhiệm vụ củng cố quyền lực cho giai cấp thống trị.

Chó là những kẻ theo lệnh của chính phủ, thè, giết và đập đổ toàn bộ quá khứ của đảng mình, kẻ mà theo lệnh của chính phủ, hủy bỏ mọi thứ thiêng liêng đối với đảng đó trong một thế hệ.

Do đó, David, Landsberg, và các cộng sự của họ đang và vẫn sẽ là những con chó. Và chắc chắn họ sẽ nhận được một cú hích xứng đáng từ những người lao động Đức khi ngày phán xét đến!

Cầu mong cho ngày bình minh này đến càng sớm càng tốt và hoàn thành công việc kỹ lưỡng nhất có thể. Danh dự của Liebknecht - tấm gương của ông ta và những tai tiếng của Reichstag cũng như Đa số của phái đoàn Reichstag - đã đóng góp rất nhiều cho ngày bình minh sắp đến này.

Bây giờ mỗi người đàn ông và phụ nữ - người dân của đất nước này phải hiểu rõ rằng: quốc hội này, đám Mamluk khinh miệt từ Payer đến David đã bị cách chức và kết thúc trước tòa án lịch sử kỳ lạ đầu tiên trên thế giới. Chỉ có hoạt động tự giác của quần chúng, chỉ có sự chủ động táo bạo của quần chúng, chỉ có hành động mạnh mẽ của cuộc đấu tranh giai cấp trên toàn mặt trận mới có thể đưa chúng ta đến con đường chấm dứt chế độ diệt chủng, chế độ độc tài quân phiệt, và sự chết đói của nhân dân.

Và quần chúng sẽ chỉ làm được điều này nếu như họ học qua tấm gương, như Liebknecht, cống hiến hết mình vì lý tưởng của Chủ Nghĩa Xã Hội quốc tế, phải đánh bại cả cái tôi khi họ không chỉ hát mà còn thể hiện qua những việc làm và hành động:

Chúng tôi không làm bạn với kẻ thù

Hay làm bạn với bất kỳ mối nguy hiểm nào khác.

Khi họ cất tiếng gọi Liebknecht hết lần này đến lần khác với hàng trăm nghìn giọng nói, với hàng triệu tiếng nói vang khắp đất nước:

Đả đảo cuộc chiến! Vô sản tất cả các nước, đoàn kết lại!

¹ Một tờ rơi bất hợp pháp do nhóm Spartacus đưa ra vào tháng 5 năm 1916. – Tờ rơi này chưa được ký. Tờ rơi bất hợp pháp của Spartakusbund in War, được thu thập và giới thiệu bởi Ernst Meyer, Berlin năm 1927.

² Reichstag: Quốc Dân Đảng .[N.D]

³ Xem Rosa Luxemburg <https://www.marxists.org/archive/luxemburg/1915/xx/theses.htm>
<https://www.marxists.org/deutsch/archiv/luxemburg/1916/junius/thesen.htm>

⁴ Vào ngày 11 tháng 5 năm 1916, các đề nghị của Phái đoàn Dân chủ-Xã hội và Nhóm Xã hội-Dân chủ tại Reichstag bỏ phiếu đình chỉ vô thời hạn các thủ tục tố tụng chống Karl Liebknecht và đảo ngược bản án tù dành cho ông ta đã bị bác bỏ bởi 230/110 phiếu và với hai phiếu trắng.

⁵ Trong Reichstag ngày 8 tháng 4 năm 1916 Karl Liebknecht đã bị ngăn cản việc vạch trần bản chất của tôi ác chiến tranh Đức. Trong bài phát biểu của mình, Louis Hubrich, một thành viên của Reichstag trong Fortschrittliche Volkspartei (Đảng Nhân Dân Cấp Tiến), đã lấy các bản thảo và các giấy tờ khác của ông và ném chúng xuống đất. Khi Liebknecht cố gắng tiếp tục, ông đã bị Heinrich Ernst Müller, một thành viên khác của Reichstag trong cùng đảng ngăn cản một cách thô bạo.

⁶ . Điều này đề cập đến Fortschrittliche Volkspartei (Đảng Nhân dân Cấp tiến) được thành lập vào năm 1910 bằng cách hợp nhất Freisinnige Volkspartei (Đảng của Nhân dân Tự do), Freisinnigen Vereinigung (Liên minh Tự do) và Deutsche Volkspartei (Đảng Nhân dân Đức).

⁷ Eugen Richter: thành viên sáng lập và lãnh đạo của Deutsche Freisinnigenspartei (Đảng Tự do Đức) từ năm 1891 và từ năm 1893 đến năm 1906, lãnh đạo của Freisinnige Volkspartei (Đảng Nhân dân Tự do), đã có ảnh hưởng đáng kể đến phe chống Xã Hội Chủ Nghĩa và chống Đảng Dân Chủ Xã Hội

⁸ Kẻ đánh giày: Ở Đức, đàn ông ngày xưa hay chửi phụ nữ là “Geschirrspülmaschine” nghĩa là máy rửa bát, ngược lại phụ nữ chửi đàn ông là “ Stiefelputzers”, thằng đánh giày. [N.D]

⁹ "Thuế quan đối" là biểu thuế được Reichstag thông qua vào ngày 14 tháng 12 năm 1902 và có hiệu lực vào năm 1906; nó áp đặt thuế quan cao đối với tất cả hàng hóa nhập khẩu, đặc biệt là thuế nông nghiệp. Kết quả là chi phí sinh hoạt tăng vọt.

¹⁰ Friedrich von Payer và Theodor Liesching là thành viên của Reichstag trong Fortschrittlichen Volkspartei (Đảng của những người tiến bộ).

¹¹ 9. Ernst Georg Oertel là tổng biên tập tờ báo nông dân Deutsche Tageszeitung từ năm 1894 và là thành viên của Reichstag trong Deutschkonservative Partei (Đảng Bảo thủ Đức) - Ernst von Heydebrandt und der Lasa là chủ tịch của Deutschkonservative Partei từ năm 1914 đến năm 1918.

¹² Hermann Tessenorf là Trưởng Công tố viên Crown tại tòa án thành phố Berlin từ năm 1873 đến năm 1879 và trở nên khét tiếng vì tổ chức cuộc đàn áp những người theo chủ nghĩa xã hội.